

Mednarodna refleksija o solidarnosti

Pogumne žene

Shalom

Šolske sestre de Notre Dame
marec 2011

Uvod

“Živimo v stoletju čudovitega napredka v ozdravljanju bolezni, zmanjšanju lakote in zaščiti človekovih pravic. Vidimo pa, kako se ta napredek izniči zaradi nepotrebnih smrti mater po porodu, zaradi otrok, ki jim je vzeta pravica do vzgoje, zaradi uničevanja okolja, ki ogroža naš dom in kot se zdi, neukrotljivega nasilja, ki ogroža naše duše” (*Shalom*/UN-NGO poročilo, II. del, RGS 2010).

“Naša Konstitucija nas kliče, naj bomo globoko vključene v naš svet, naj ga nagovorimo v njegovih osnovnih potrebah in damo svoje življenje, da bi mogli drugi živeti” (*PS, Beseda na pot, str. 10*). Ali ni naše prizadevanje v vzgoji, ki spreminja, tisto, ki nas kliče, naj drugim dajemo pogum, da bodo ponovno odkrili svoj pristen glas in zagovarjali pravico? Premišljajmo o pogumnih ženah, ki so poklicane v “demokratski prostor”, kjer odločajo v prid njihovih skupnosti, dežele in okolja.

Klic k molitvi

Biti v solidarnosti z vsem stvarstvom zahteva, da smo osebe pravičnosti ne glede na to, kako visoka je cena. To vključuje uporabo sposobnosti, kot so: razločevanje, spodbujanje, posredovanje in pogajanje. To je zahtevno, pogumno delo. Ko naše srce postopno postane tako veliko, da vključuje “druge”, želimo mir – shalom – za svoje sosede, za tujce in celo za svoje sovražnike. Pridružimo se drugim in “kujmo” novo solidarnost, nov način življenja, z občutkom za čudenje..., z občutkom za Božje.

Izkušnje

Wangari Maathai iz Kenije je uvedla idejo o zasajanju dreves leta 1976 in razvila gibanje skupaj z drugimi organizacijami žensk, z namenom zaščite okolja in izboljšanja kvalitete življenja. Zaradi svojega vztrajnega prizadevanja za demokracijo, človekove pravice in zaščito okolja je priznana na mednarodni ravni.

Aung San Suu Kyi, na katero je vplivala budistična miselnost in filozofija nenasilja Mahatme Gandija, je začela svojo politično dejavnost za demokratizacijo v Burmi. Od leta 1989 je v hišnem zaporu preživela 15 od 21 let; ponudili so ji možnost svobode, če bi zapustila deželo. Toda ona je to možnost zavrnila in še naprej javno govorila: “Ni moč oblasti tista, ki je skorumpirana, ampak ustrahovanje. Strah pred izgubo moči skorumpira tiste, ki jo opravljajo, strah pred bičem moči, skorumpira tiste, ki so ji podrejeni.”

Shirin Ebadi je bila prva Iranica in muslimanska ženska, ki je prejela Nobelovo nagrado za mir zaradi svojega dela za promoviranje pravic žensk in otrok v svoji deželi. Ker ji je bilo onemogočeno opravljati poklic odvetnice, je razvila zanimanje za pravice žensk, novinarjev in drugih, ki pod iranskim režimom niso imeli pravic. Shirin je prejela nagrado za svoje prizadevanje za demokracijo in človekove pravice. “Svoja stališča je zagovarjala kot kakovostna strokovnjakinja in pogumna ženska in ni nikoli upoštevala groženj, ki so pretile njeni varnosti.”

Rosa Parks, Afro-američanka, šivilja iz Montgomerija v Alabami v ZDA, se je uprla in ni odstopila svojega sedeža na avtobusu potniku belcu. Ta pogumna žena, pionirka državljskih pravic, je bilo zaprta in zaradi kršitve mestnih odredb je morala plačati denarno kazen. Njeno osamljeno dejanje kljubovanja je začetek gibanja, ki je končalo z zakonom določeno rasno segregacijo v Ameriki in povsod navdihovalo ljudi, ki so ljubili svobodo. Ob misli na tisti dan je Rosa komentirala: "Samo ena stvar me je jezila: da smo tako dolgo čakali, da je prišlo do tega protesta."

Mairead Corrigan je postala aktivistka mirovnega gibanja potem, ko je tri otroke njene sestre do smrti povozil avto, ki ga je vozil začasni šofer Irske republikanske armade. Kasneje je njena sestra naredila samomor. Corrigan in še neka druga ženska sta zbrali na ulicah Belfasta 35 tisoč ljudi, da bi podali peticijo za mir med republikanci in frakcijo privržencev vlade. Bila je prepričana, da je najbolj učinkovit način za končanje nasilja ne novo nasilje, ampak prevzgoja.

Sestra Dorothy Stang je živela med tistimi, ki so jo hoteli umoriti. Ko so jo končno prišli iskat, je svojim morilcem brala odlomke iz Svetega pisma. Dorothy, ameriška sestra iz kongregacije Sester Notre Dame de Namur, je bila umorjena ob porečju Amazonke v Braziliji. Bila je zelo odkrita v svojih prizadevanjih v prid ubogim in velika okoljevarstvenica: trideset let si je prizadevala za ohranitev deževnega gozda ter ščitila pravice manjših kmetovalcev, katerim so veliki lastniki kmetij in rančev kradli zemljo.

Premišljevanje

Kako me spodbujajo ti citati, da bi bila pogumna žena?

"Recite njim, ki so plahega srca: »Bóдите močni, nikar se ne bojte! Glejte, vaš Bog prihaja, da vas reši!" (Iz 35, 4).

"Izkazovati ljubezen vdovam in ubogim, ujetnikom, bolnim in trpečim vsake vrste spada prav tako k bistvu Cerkve kakor obhajanje zakramentov in oznanjevanje evangelija" (Benedikt XVI., Bog je ljubezen, 22).

"Veselje in upanje, žalost in tesnoba današnjih ljudi, posebno ubogih in vseh kakorkoli trpečih, je hkrati tudi veselje in upanje, žalost in tesnoba Kristusovih učencev" (Gaudium et Spes, 1).

Martin Luther King, ml. pravi, da je življenjsko najbolj nujno vprašanje: Kaj delaš za druge?

Dejanje

- Poimenujte žene iz svoje skupnosti, župnije, okolice, ki jih vidite kot žene poguma.
- Preberite kaj več o eni ali dveh zgoraj omenjenih ženah (*na spletu – po imenu*).
- Na skupnem srečanju si podelite informacije o teh ali drugih pogumnih ženah.

Sklepna molitev

Upati pomeni verovati, da se zgodovina še naprej odpira Božjim sanjam in človeški ustvarjalnosti. Upati pomeni še naprej zatrjevati, da je mogoče sanjati o drugačnem svetu, brez lakote, brez krivic in brez diskriminacije. Upati pomeni biti Božji poslanec in poslanec mož in žena dobre volje, podirati zidove, razdirati meje, graditi mostove. Upati pomeni verovati v revolucionarno moč vere; človek mora pustiti vrata odprta, da more vstopiti Sveti Duh in vse narediti novo. Upati pomeni živeti. Sedaj verujem, da morem biti tudi jaz pogumna žena. (*Prerejeno iz: Prayer without Borders - Molitev brez meja, str.7*)

slika: M. Monika Schulze, SSND, BY

pripravila Ethel Howley, SSND, kontaktna sestra province AM za mednarodni urad SHALOM-a, Rim, Italija